

med en vis sikkerhed. Der vil ikke ske de store omvæltninger. Et ja vil være en fortsættelse af den økonomiske politik. Et nej er nærmest det modsatte; det er det uviste.

Faktisk er de store ændringer foregået i tiden op til euroens indførelse. Vi har tilpasset os hinanden i EU. Økonomierne i eurolandene ligner hinanden meget i dag. De store underskud er bragt under kontrol. Renten er lav, inflationen ligeså. Arbejdsløsheden er på vej ned overalt. Der er stabilitet i landenes økonomier. Vi er nået utrolig langt i samarbejdet på overraskende få år.

Euroen, pengene, er blot den sidste sten, som gør taget tæt. En tagsten, der mangler, er faktisk nok til at udløse en større vandskade. Det er da også derfor, at nejsiden har måttet ty til nærmest andebygtige katastrofemeldinger om, at euroen ville sende dronningen på pension og hælde pensionen i havet, det hav, som skal oversvømme Kastrup. Altså logikken er totalt fraværende, og demagogien meget nærværende.

Politisk er det jo tyndere end vand. Vi, der siger ja til euroen, ja til samarbejdet, ja til EU, har et projekt, som skal bygges op, og som vi gerne vil have indflydelse med. Nejsigerne, der siger nej til euroen, nej til samarbejdet, nej til EU, har også et projekt. Deres projekt er at rive ned.

Når man skal bygge op, skal man være enige om formen og om metoden for at få et godt resultat. Det er det, vi kalder samarbejdets kunst. Det er inspirerende; det er udviklende at være med. Det er en god ting at være jasiger. Man behøver ikke den store samarbejdseksamen for at rive ned.

Derfor kan Enhedslisten og Dansk Folkeparti finde sammen i denne tid. Alle kan være med til at rive i stykker, kritisere og nedgøre, det er ingen kunst. Og jeg gad nok se den bygning, som fru Pia Kjærsgaard og hr. Frank Aaen kan rejse sammen i stedet. Det bliver det vist ikke bedre af.

Realiteten i dag er, at ingen på nejsiden har noget at tilbyde i stedet for det samarbejde, som vi andre forsøger at udvikle til noget godt og frugtbart. Med de bemærkninger kan Det Konservative Folkeparti stemme for forslaget.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg har følgende til korte bemærkninger: Hr. Frank Dahlgaard, hr. Klaus Hækkerup, hr. Keld Albrechtsen, hr. Villy Søvnal, hr. Frank Aaen,

hr. Holger K. Nielsen, hr. Jann Sjursen og fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Den konservative leder talte om, at nejsiden var løbet tør for argumenter. Men de argumenter, hr. Bendt Bendtsen selv kom med, hvor seriøse er de? Vi skal afskaffe kronen af hensyn til freden. Er det seriøst, at vi skal gå ind i euroen og dermed afskaffe kronen af hensyn til freden? Jeg spørger: Er freden truet, og skal vi virkelig afskaffe vores eget pengevæsen af hensyn til freden? Synes hr. Bendt Bendtsen, at det er et seriøst argument?

Og så det næste, at vi skal afskaffe kronen af hensyn til den økonomiske vækst og velstand. Jamen undskyld, har vi ikke økonomisk vækst og velstand, og er det danske velstandsniveau ikke væsentligt over velstandsniveauet i eurolandene, specielt de store eurolande? Går det ikke bedre i Danmark, som står uden for euroen? Har den danske økonomiske vækst ikke været væsentligt større gennem 1990'erne end i eurolandene? Hvordan kan man så betegne det som seriøst, at vi af hensyn til freden og af hensyn til velstanden skal afskaffe vores egne penge?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Allerførst en bemærkning til hr. Anders Fogh Rasmussen, hvis han har tid til at høre efter. Hr. Anders Fogh Rasmussen stillede sig herop på talerstolen og påstod, at jeg var tilhænger af, at man skulle indføre det, han kaldte en Ivar Nørsgaard-politik, og at vi bare skulle devaluere os ud af problemerne.

Den politik har jeg aldrig givet udtryk for. Jeg synes faktisk, at det er under bæltstedet. . .

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at det nu er spørgsmål til ordfører hr. Bendt Bendtsen.

Klaus Hækkerup (S):

Javel, hr. formand.

Jeg vil bare sige, jeg finder det under bæltstedet, at hr. Anders Fogh Rasmussen optræder på den måde.

Lad mig så spørge hr. Bendt Bendtsen, som sagde, at De Konservative ville acceptere et nej: Hvor længe? Kan vi få at vide, hvor længe De